TWOJE DZIECKO
w szkole podstawowej

WSKAZÓWKI DLA RODZICÓW

cornmarket
group financial services ltd

We are proud of the fact that nearly 4 decades on, Public Sector Employees continue to look to us for:

- **Specialist independent 'first-in-class' financial advice**
- **Superior products with benefits tailored to their needs**
- **Preferential group rates.**

So whether it's car insurance, pension advice or life cover you're looking for, call us today.

Telephone (01) 408 4000 or visit www.cornmarket.ie

Cornmarket Group Financial Services Ltd. is regulated by the Central Bank of Ireland. A member of Irish Life & Permanent Group.
Irish Life & Permanent plc is regulated by the Central Bank of Ireland. Telephone calls may be recorded for quality control and training purposes.

Przedmowa

Drogi Rodzicu!
Twoje dziecko pójdzie niedługo do szkoły. Pierwszy dzień nauki to doniosłe wydarzenie w jego życiu. Pomyśl o tym! Nowi koledzy, nowe miejsce, nowe dźwięki, nowe zasady, więcej ludzi – to cały nowy świat. Taki jest pierwszy dzień w szkole. Każdy kolejny będzie częścią rozwojowego procesu dojrzewania, uczenia się i dorastania.

Mamy nadzieję, że ta broszura pomoże Ci w zrozumieniu nowoczesnej szkoły podstawowej i sposobu jej działania. Nauczyciele wierzą, że przekazanie Ci informacji o szczegółach codziennych zajęć w szkole podstawowej pomaga w tworzeniu między rodzicami i nauczycielami istotnego i bardzo ważnego partnerstwa w kształceniu młodych ludzi. W całym kraju nasi nauczyciele ściśle współpracują z rodzicami. W niniejszej publikacji uznajemy wagę pełnego zaangażowania rodziców i przekazywania im informacji o tym, co się dzieje w szkole. Jest to praktyczny przejaw współpracy między szkołą i domem.

Mamy nadzieję, że broszura ta okaże się dla Ciebie przydatna. Niniejsze nowo zaktualizowane wydanie broszury *Twoje dziecko w szkole podstawowej* oparto na naszym, obejmującym wiele dziesiątek lat, doświadczeniu w ścisłej współpracy z dziećmi i rodzicami.

Sekretarz Generalny
Irlandzki Narodowy Związek Nauczycieli
(Irish National Teachers' Organisation, INTO)

Irlandzkie Krajowe Stowarzyszenie
Nauczycieli (Irish National Teachers'
Organisation - INTO)
35 Parnell Square
Dublin 1

Tel: (01) 804 7700
Fax: (01) 872 2462
email: info@into.ie
web: http://www.into.ie

Cumann Múinteoirí Éireann
35 Cearnóg Pharnell
Baile Átha Cliath 1

Guthán: (01) 804 7700
Fax: (01) 872 2462
Ríomhphost: info@into.ie
Gréasán: http://www.into.ie

Family rate of just **€95** for worldwide travel insurance...
and now it covers trips in Ireland too!

MultiTrip from Vhi Healthcare

Call us on 1890 86 68 22
or log onto vhi.ie

Vhi HEALTHCARE

Spis treści

Z domu do szkoły 7
Przygotowania do szkoły 15
Aby dziecko radziło sobie z codziennymi czynnościami 17
Uczniowie potrzebujący kształcenia specjalnego 17
Pierwszy dzień 19
Dzień szkolny 21
Rok szkolny 22
Obecność na lekcjach 23
Zdrowie i higiena 23
Zdrowe odżywianie 26
Znęcanie się 29
Międzykulturowość 32
Prace domowe 34
Komunikacja między domem i szkołą 35
Zarządy 37
Szkoła podstawowa 39
Informacje dla rodziców dzieci, dla których język angielski jest językiem obcym 40

Publikacja INTO

Sponsorowana przez:

AIB Card Services
Allianz Ireland

Cornmarket Group Financial Services Ltd
Gael Linn
Kent Carty Solicitors
Vhi Healthcare

Z DOMU DO SZKOŁY

Od urodzenia dzieci naturalnie i nieformalnie uczą się od rodziców i otoczenia. Rodzice często chcieliby dostrzec jakieś efekty formalnej edukacji zaraz po rozpoczęciu przez dziecko nauki w szkole. Dzieci zaczynają czytać i pisać w swoim własnym tempie. Tak jak zaczynają chodzić i mówić w różnym wieku, również czytania i pisania uczą się wtedy, kiedy same są na to gotowe. Przed pójściem do szkoły dzieci nie muszą umieć pisać ani rozpoznawać liter. Znacznie ważniejsze jest to, aby rodzice odpowiednio przygotowali dzieci tak, żeby chciały one rozpocząć naukę w szkole.

Pomóż przygotować swoje dziecko do nauki

POZYTYWNE PODEJŚCIE Stworzenie pozytywnego podejścia do nauki jest bardzo ważne. Jeżeli dzieci je posiadają, będą próbowały zaangażować się w proces uczenia się.

CIEKAWOŚĆ Należy rozwijać naturalną ciekawość dzieci. Ma to kluczowe znaczenie dla procesu uczenia się. Otrzymywanie pozytywnych i zachęcających odpowiedzi skłoni dzieci do zadawania większej liczby pytań.

PEWNOŚĆ SIEBIE Jeżeli dzieci są pewne swoich umiejętności i możliwości, chętniej będą podejmować nowe wyzwania.

SŁUCHANIE Należy zachęcać dzieci do rozwijania umiejętności słuchania. W szkole stale przekazywane są wiedza i polecenia, dzieci muszą więc umieć dobrze słuchać, jeżeli mają w pełni uczestniczyć w życiu szkolnym.

KONTAKTY Z INNYMI Dzieci powinny nauczyć się nawiązywania kontaktów, dzielenia się z innymi oraz oczekiwania na swoją kolej. Muszą także nauczyć się szacunku do innych i rozumienia ich uczuć.

SAMODZIELNOŚĆ Aby w pełni uczestniczyć w życiu szkolnym, dzieci muszą osiągnąć odpowiedni poziom samodzielności.

Co pomoże Twojemu dziecku w opanowaniu nowych umiejętności?

ZABAWA Dzieci uczą się przez zabawę, zatem należy im zapewniać wiele możliwości do:

Odgrywania ról – udawania, że są kimś innym. Dzieci uwielbiają udawać pielęgniarki, lekarzy, matki, ojców czy sprzedawców, a takie okazje pomagają im w ćwiczeniu ojczystego języka.

Zabawy różnymi obiektami – piaskiem, wodą, układankami, pudełkami, klockami i innymi zabawkami.

Angażowania się w zabawy ruchowe – gry z piłką, skoki przez skakankę, berka.

Zabawy towarzyskie – są niezbędnym warunkiem dobrego rozwoju. Bawiąc się z kolegami, dzieci nie tylko uczą się wielu umiejętności społecznych i emocjonalnych, ale także nabywają różnorodne umiejętności językowe.

Rozważnie wybieraj ***zabawki***. Dzieci powinny bawić się klockami, prostymi układankami albo podstawowymi zabawkami konstrukcyjnymi. Zachęcaj je do budowania za pomocą różnych przedmiotów, takich jak papierowe talerze, puste opakowania, pudełka czy pojemniki po jajkach, i innego ich wykorzystywania.

JĘZYKI Rola języka w edukacji jest ogromnie ważna i nie można jej przecenić. Język jest niezbędny do rozwijania umiejętności czytania i pisania i jest także istotną częścią społecznego i emocjonalnego rozwoju dzieci. Przy rozwijaniu zdolności językowych swojego dziecka zachęcaj je do

- słuchania
- objaśniania
- opowiadania
- rozmawiania
- zadawania pytań
- powtarzania.

Uważnie słuchaj swoich dzieci. Zachęcaj je do rozmawiania z Tobą. Daj im czas na wyjaśnianie lub opisywanie zdarzeń. Unikaj przerywania, nawet jeśli wiesz, co chcą powiedzieć. Rozmawiając ze swoim dzieckiem, nie ograniczaj liczby słów. Nie używaj dziecięcego języka.

Czas poświęcony na rozwój umiejętności językowych zaprocentuje w późniejszej edukacji Twojego dziecka.

Działania, które pomogą w rozwijaniu mowy, obejmują:

- zachęcanie dziecka do wymieniania nazw znajdujących się w danym pomieszczeniu lub miejscu przedmiotów o określonym rozmiarze lub kształcie albo o konkretnej fakturze;

- proszenie dziecka, aby opisało konkretne zdarzenie, np. wizytę u lekarza lub u dentysty albo wycieczkę na wieś lub do ZOO;
- pomaganie dziecku w przyporządkowywaniu przedmiotów do określonych kategorii;
  podaj nazwy wszystkich rzeczy do jedzenia znajdujących się na stole;
  podaj nazwy wszystkich warzyw z lodówki;
  podaj nazwy wszystkich produktów z lodówki, które nie są warzywami;
- pomaganie dziecku w wykorzystywaniu języka do uzasadniania różnych sytuacji;
  Dlaczego wkładasz kurtkę, kiedy jest zimno?
  Dlaczego trzeba smarować się kremem przeciwsłonecznym, kiedy jest ciepło?
- pomaganie dziecku w używaniu języka do opisywaniu przeszłych, aktualnych i przyszłych zdarzeń;
  Co będziesz robić, kiedy pójdziesz do babci i dziadka?
- zachęcanie dziecka do wyrażania swoich uczuć;
  Co czułeś (czułaś), kiedy umarł Twój pies?
  Jak byś się czuł (czuła), gdyby Święty Mikołaj nie przyniósł Ci żadnych zabawek w święta Bożego Narodzenia?
- stosowanie języka w reakcji na różne sytuacje;

Co byś zrobił (zrobiła), gdyby babcia dała Ci dużo pieniędzy?

Można także stwarzać okazje do pomagania dzieciom w używaniu języka do rozwiązywania problemów, podawania wskazówek, określania położenia obiektów lub opowiadania o rzeczach, które zdarzyły się im w ciągu dnia.

- Dobrą metodą pobudzania rozwoju umiejętności językowych są wierszyki i zagadki.
- Pomoże w tym także czytanie dziecku.

Język irlandzki, zarówno jako język obcy, jak i jako przedmiot, jest często nowością dla dzieci rozpoczynających naukę w szkole. Używaj od czasu do czasu słów lub krótkich zdań po irlandzku, aby pomóc dzieciom oswoić się z tą mową. Ułatwi to im radzenie sobie z drugim językiem. Znajomość takich wyrażeń, jak „más é do thoil é" (proszę), „go raibh maith agat" (dziękuję), czy „maith an cailín/buachaill" (grzeczna dziewczynka/chłopiec) będzie dla nich bezcenną pomocą w radzeniu sobie z nowymi wymaganiami w szkole.

Pomóż dziecku w określaniu ***kolorów***. W ten sposób także można całkiem łatwo używać irlandzkiego, wymaga to bowiem posługiwania się tylko pojedynczymi słowami, takimi jak „dearg" (czerwony), „buí" (żółty) czy „bán" (biały).

Dzieci, dla których język angielski jest językiem obcym, potrzebują wielu ćwiczeń i powtórzeń. Należy je zachęcać do oglądania telewizyjnych audycji dla dzieci, nauki dziecięcych piosenek i wierszyków, mówienia po angielsku podczas zabawy z kolegami oraz oznaczać przedmioty domowego użytku etykietami w języku angielskim (np. „fridge" na lodówce, „cup" na filiżance, „plate" na talerzu).

CZYTANIE Regularnie czytaj swojemu dziecku. W ten sposób rozwiniesz jego zamiłowanie do książek i zainteresowanie ***czytaniem***. Spraw, aby czytanie było przyjemnym przeżyciem. Nie przedłużaj go, kiedy dziecko straciło zainteresowanie — najlepsze są krótkie, przyjemne doświadczenia. Czytanie dzieciom po irlandzku lub angielsku może pozytywnie wpłynąć na ułatwienie im bardziej formalnego spotkania z drugim językiem (pamiętaj, aby czytane teksty były proste!)

Zwracaj uwagę na ***mechanikę czytania***— trzymanie książki i przewracanie stron. Podczas czytania przesuwaj palec pod słowami od lewej do prawej. Zainteresowania dziecka skupią się głównie na ilustracjach, daj mu więc czas na obejrzenie i skomentowanie ich.

Zachęcaj dziecko do powtarzania tego, co działo się w książce, irozmowy o jego ulubionym fragmencie. Bawcie się w „jak myślisz, co by było gdyby...?” lub „co byś zrobił (zrobiła), gdybyś był (była)...?”.

Bawcie się razem w ***wierszyki dla dzieci***.

Jeżeli angielski nie pierwszym językiem Twojego dziecka, ważny jest dobór lektur dla niego. Szkoła może je polecić.

PISANIE Zanim dzieci zaczną poprawnie pisać, muszą rozwinąć właściwe mięśnie rąk. Możesz w tym pomóc, zachęcając dzieci do wykonywania czynności wymagających używania rąk: rysowania, wycinania z papieru czy lepienia z plasteliny. Powinieneś zapewnić:

- duże arkusze papieru i grube kredki do bazgrania, rysowania, kolorowania, rysowania konturów albo kopiowania
- nożyczki do cięcia papieru (upewnij się, że dzieci mogą z nich bezpiecznie korzystać)
- czynności wymagające przelewania, mieszania, łączenia lub wałkowania (zabawa plasteliną)
- lalki lub misie z ubrankami, które można zapinać na guziki lub zamki, sznurować i wiązać
- zachętę do samodzielnego ubierania się.

Pozwól dziecku w naturalny sposób wybrać, której ręki będzie używać. Leworęczność nie sprawia w szkole żadnych problemów!

PODSTAWY MATEMATYKI Możesz pomóc swojemu dziecku z zaznajomieniu się z pojęciami, które będzie musiało rozumieć, gdy zapozna się ***z podstawami matematyki*** w szkole. Niech dziecko pomaga Ci w sortowaniu sztućców, nakrywaniu do stołu, odliczaniu właściwej liczby łyżek lub widelców. Pozwól mu dzielić słodycze między kolegów. Pomóż dziecku sortować i dopasowywać przedmioty zależnie od:

rozmiaru – włóż wszystkie małe przedmioty do pudełka
kształtu – połóż wszystkie okrągłe przedmioty na stole
koloru – połóż wszystkie czerwone przedmioty na krześle
tekstury – włóż wszystkie gładkie przedmioty do pudełka
funkcji – złóż razem wszystkie przedmioty, które da się toczyć
materiału – złóż razem wszystkie drewniane przedmioty.

Tu również, podobnie jak w przypadku kolorów, łatwo używać pojedynczych irlandzkich określeń liczb; pociąga to za sobą posługiwanie się takimi słowami jak „aon”, „dó”, „trí” (jeden, dwa, trzy).

Podczas spacerów po parku lub plaży ***zachęcaj dziecko do zbierania przedmiotów:*** muszelek, szyszek, kamyków, orzechów i piórek. Późniejsze sortowanie i klasyfikowanie ich sprawi dziecku wiele radości. Spróbujcie zrobić to samo ze zbiorem guzików, plakietek lub pokrywek i innych różności znajdujących się w domu. Używanie irlandzkiego do określania pojedynczych przedmiotów, takich jak ubrania, np. „geansaí" (bluza), „sciorta" (spódnica), „bríste" (spodnie), żywność, np. „úll" (jabłko), „briosca" (ciastka), „ceapaire" (kanapka) i rzeczy osobiste, np. „mála" (tornister), „leabhar" (książka), „lón"(drugie śniadanie), także ułatwi późniejsze rozumienie tego języka.

Rozmawiając z dzieckiem, ***używaj języka***, który pomoże mu w zrozumieniu pojęć takich, jak „więcej", „mniej", „taki sam", „różny", „dłuższy niż", „krótszy niż" i innych przydatnych porównań.

PLAN NAUKI Plan nauki w szkole podstawowej zaprojektowano z myślą o realizacji różnych potrzeb edukacyjnych współczesnych dzieci. W szczególny sposób podchodzi on do dzieci i ich kształcenia. Szanuje wyjątkowość każdego dziecka i stara się rozwinąć w pełni jego możliwości. Zawiera szeroki zakres doświadczeń edukacyjnych, pomagających dziecku w zdobyciu konkretnej wiedzy i opanowaniu

pojęć i umiejętności wpływających pozytywnie na jego rozwój na każdym etapie.

Program obejmuje siedem obszarów przedmiotowych — niektóre z nich składają się tylko z jednego przedmiotu, inne zaś zawierają ich więcej. Łącznie jest w nim dwanaście przedmiotów.

Więcej informacji o programie nauki w szkole podstawowej znaleźć można w broszurze ***Nauka Twojego dziecka: wskazówki dla rodziców***, którą można nabyć w Dziale Sprzedaży Publikacji Rządowych (Government Publications Sale Office), Molesworth Street, Dublin 1 lub pobrać ze strony WWW Narodowej Rady Programów i Oceny Nauczania (National Council for Curriculum and Assessment), www.ncca.ie. NCCA (Państwowa Rada ds. Programu Nauczania i Oceny) przygotowała płytę DVD i broszurę pod tytułem „The What, Why and How of children's learning in primary school" („Wszystko co trzeba wiedzieć o nauce dziecka w szkole podstawowej"). Szczegóły przedstawiamy na stronie www.ncca.ie.

ROZWÓJ PEWNOŚCI SIEBIE I POCZUCIA WŁASNEJ WARTOŚCI Jeżeli dzieci są pewne swoich umiejętności i możliwości, chętniej podejmować będą nowe wyzwania. Rodzice mogą zwiększyć świadomość własnej wartości u swoich dzieci, uświadamiając sobie i zauważając ich zdolności, talenty, zainteresowania i umiejętności oraz zwracając na nie uwagę. Powinni często chwalić swoje dzieci i stwarzać im możliwości wykazywania się swoimi zdolnościami.

Pochwały i zachęty kształtują zachowania i pomagają w uczeniu się. Dzieci chwalone uczą się, że są wyjątkowe, mogą być dumne ze swoich osiągnięć i świadome własnych talentów i zdolności. Jeżeli rodzice postrzegają dzieci w pozytywny sposób, dzieci także będą widzieć się w pozytywnym świetle. Kiedy dzieci mają świadomość, że rodzice akceptują ich działania, ich poczucie własnej wartości wzrasta.

WYKORZYSTANIE JĘZYKA W ROZWIJANIU POCZUCIA WŁASNEJ WARTOŚCI Wyjątkowo ważnym czynnikiem warunkującym rozwój poczucia własnej wartości dziecka jest język, którego używają rodzice. Liczne, codzienne interakcje dzieci z rodzicami dostarczają dzieciom informacji zwrotnych związanych z tym, kim są, więc przekazywanie tych informacji językiem poczucia własnej wartości procentuje.

Informacje takie zawierają trzy elementy.

1. Opis zachowania.
2. Reakcja rodziców na dane zachowanie.
3. Przekazanie informacji o uczuciach.

Ważne jest, aby podkreślić różnicę między wartością dziecka a oceną jego zachowania. Inaczej mówiąc, nie należy nazywać dziecka dobrym, bo posprzątało kuchnię, albo złym, bo wylało mleko na dywan. Dzieci są dobre, bo są wyjątkowe dla rodziców, którzy je kochają i troszczą się o nie. Przez opisywanie zachowania dzieci otrzymują dokładny obraz tego, jak ich działania wpływają na innych, a nie mylą zachowania ze swoją wartością jako jednostki.

Poniższy przykład pokazuje, w jaki sposób można wykorzystać język poczucia własnej wartości w celu poprawy zachowania dziecka. „Widzę książki i zabawki na całej podłodze w kuchni" (opis zachowania). „Kiedy w kuchni będzie porządek, zjemy obiad" (powód zmiany zachowania). „Wiem, że jesteś w tej chwili głodny (głodna) i zmęczony (zmęczona)" (przekazanie informacji o uczuciach). „Chcę, aby zabawki zostały poskładane, a książki ładnie ustawione na półkach" (określenie oczekiwań).

Kroki te opierają się na bezpośredniej, wyraźnej komunikacji i unikają języka, który mógłby umniejszyć poczucie własnej wartości dziecka.

Język poczucia własnej wartości warto stosować do strofowania dzieci, ponieważ chętniej reagują one pozytywnie, znając powody zwracania im uwagi.

Jeżeli dzieci uczestniczą w codziennych domowych czynnościach, będą się ***czuły pewnie*** radząc sobie w szkole. Jeżeli cały czas powtarzasz „nie dotykaj", mówisz „nie ucz się". Jeżeli dzieci czują, że w nie wierzysz, czują również, że sobie poradzą.

Przygotowania do szkoły

Pójście do szkoły to kamień milowy w życiu dziecka i często okres stresu i niepokoju dla rodziców. Rodzice mogą wiele zrobić, aby zmniejszyć te obawy – zarówno dla siebie, jak i dla swojego dziecka. Przygotowania do pójścia do szkoły należy rozpocząć parę miesięcy wcześniej i przeprowadzać stopniowo.

Dla dziecka ogromną zmianą jest przebywanie w jednym pomieszczeniu z trzydziestką innych dzieci i jedną osobą dorosłą. Rodzice mogą jednak zrobić dużo, aby przygotować ***dzieci*** do radzenia sobie z rozłąką i nowym życiem towarzyskim oraz pomóc im przezwyciężyć początkowe lęki. Pomocne mogą okazać się następujące działania:

- Dobrym pomysłem jest ***wizyta przygotowawcza*** w szkole. Spotkajcie się z dyrektorem szkoły i nauczycielem nauczania początkowego. Pokaż dziecku budynek szkoły, szatnię, klasę, toalety i boisko.
- Porozmawiaj z dzieckiem o ***swoim własnym pobycie w szkole***. Jeżeli nie masz zabawnego wspomnienia z pierwszego dnia w szkole, wymyśl je! Podkreślaj możliwości zawierania nowych znajomości i angażowania się w nowe działania. Nie rób jednak zbyt dużego „szumu" wokół szkolnego życia. Podejdź do tej rozmowy spokojnie i traktuj to jako normalny etap w życiu dziecka.
- Poznaj swoje dziecko z innym dzieckiem w tym wieku; w miarę możliwości pozwól im bawić się razem podczas wakacji letnich. Ważne jest, aby pierwszego dnia dziecko zobaczyło jakąś ***znajomą twarz***.
- ***Dzieci powinny umieć*** zakładać, zdejmować i wieszać okrycia, korzystać z toalety i dobrze spłukiwać wodę, myć ręce i układać swoje kredki i książeczki do kolorowania. Baw się z dzieckiem w szkołę. Pomóż mu ćwiczyć wkładanie rzeczy do tornistra i wyjmowanie ich oraz otwieranie i zamykanie pudełka na drugie śniadanie. Naucz je, jak korzystać z chusteczek do nosa lub chusteczek higienicznych, dzielić się zabawkami i oczekiwać na swoją kolej.
- Podpisz wyraźnie wszystkie ***ubrania i rzeczy*** swojego dziecka i pomóż mu je rozpoznawać.
- Twoje dziecko powinno znać swój ***adres domowy***. Powinieneś także podać szkole nazwisko i numer telefonu osoby, z którą należy się kontaktować, jeśli nie będzie Cię w domu. Wyjaśnij ten układ dziecku.
- Pozwalaj dzieciom ***robić rzeczy samodzielnie***.
- Buduj pewność siebie dzieci, pozwalając im samodzielnie się ubierać. Rano przeznacz na to odpowiednią ilość czasu.
- Nie krytykuj, jeśli coś nieszczególnie Ci się podoba, np. niezapięte idealnie guziki albo krzywa kokardka.
- Przy każdej okazji chwal starania dziecka.

Aby dziecko radziło sobie w życiu

Dzieci nie mogą stać się samodzielne, jeśli nie umieją radzić sobie z przedmiotami, które im dajesz. Pomyśl o tym, czego Twoje dziecko będzie potrzebować w ciągu dnia w szkole.

- Jeżeli dziecko nie umie zawiązywać ***sznurówek***, a musi zmieniać ***obuwie*** – na przykład na WF – buty zapinane na rzep pozwolą mu zrobić to szybko i samodzielnie.
- Zastanów się, czy Twoje dziecko umie samo poradzić sobie ze swoimi ***ubraniami***. Łatwiej na przykład zapiąć zamek niż guziki. Spodnie z ***gumką*** zakłada się łatwiej, niż zapinane na zamek albo guziki.
- Jeżeli Twoje dziecko ma zabierać ze sobą ***drugie śniadanie***, wybierz pojemnik i bidon, które można łatwo otworzyć. Napoje w kartonikach są bezpieczniejsze i łatwiejsze w użyciu niż butelki. Upewnij się jednak, że zmieszczą się one w tornistrze.
- Pomyśl też trochę o drugich śniadaniach. Jeżeli na przykład Twoje dziecko chce zabrać do szkoły pomarańcze, obierz je. Dziecko będzie wtedy mniej zależne od nauczyciela. Jogurty w zamykanych pudełkach pozwolą uniknąć rozlania się.

Jeżeli wszystkie powyższe punkty zostaną przemyślane, mogą pomóc Twojemu dziecku w radzeniu sobie z codziennym życiem szkolnym. Jest to także ogromna pomoc dla nauczyciela: żaden nauczyciel nie da rady zawiązać i rozwiązać 30 par tenisówek!

Uczniowie potrzebujący kształcenia specjalnego

Od września 2005 roku Wydział Edukacji i Nauki wdraża nowy system opieki nad uczniami potrzebującymi kształcenia specjalnego. Wszystkie szkoły otrzymają przydział nauczycielski, oparty na zapisach, w celu realizowania potrzeb uczniów z trudnościami w uczeniu się i łagodnych ogólnych zaburzeniach uczenia się.

Pupil Personal Accident. Covered by Allianz.

As the leading provider of insurance for schools in Ireland, Allianz provides extensive accident cover for pupils both in and out of school. For a very reasonable amount, pupils can be covered whilst travelling to and from school as well as during school activities, and for a few Euro extra, this cover can be extended to 24 hours a day.

For further information, check out our website www.allianz.ie/schools

This insurance is only available to schools or parents associations. If you are a parent, please contact the school directly.

Allianz

Allianz, Allianz House, Elmpark, Merrion Road, Dublin 4. Phone: (01) 613 39 66
Fax: (01) 613 36 30. Email: schools@allianz.ie Website: www.allianz.ie/schools
Allianz p.l.c. is regulated by the Financial Regulator.
Terms and Conditions apply. Calls may be recorded.

Oprócz tego szkoły mogą także otrzymać specjalną pomoc nauczycielską dla indywidualnych uczniów z poważniejszymi trudnościami w uczeniu się. Narodowa Rada Edukacji Specjalnej (National Council for Special Education) zatrudniła pewną liczbę organizatorów ds. potrzeb edukacji specjalnej (Special Educational Needs Organisers), pomagających w przetwarzaniu indywidualnych wniosków o wsparcie nauczycielskie lub o asystenta ds. specjalnych potrzeb dla dzieci z poważniejszymi trudnościami w uczeniu się. Narodowa Edukacyjna Służba Psychologiczna (National Educational Psychological Service, NEPS) dysponuje ponadto siecią psychologów edukacyjnych, prowadzących badania uczniów. NEPS cały czas się rozwija i nie wszystkie szkoły mają jeszcze dostęp do jej usług. W szkołach takich można zorganizować przeprowadzenie oceny przez prywatnego psychologa.

Rodzice uczniów, u których stwierdzono potrzebę kształcenia specjalnego, powinni omówić dostępne w danej szkole formy wsparcia z jej dyrektorem.

Pierwszy dzień

Bardzo ważne jest, aby ***wcześnie stworzyć dobre nawyki***. Sprawdź, czy wszystkie rzeczy – mundurek, tornister – są przygotowane na rano. Rób to spokojnie i unikaj zbytniego ekscytowania lub niepokojenia dziecka przed snem. Rano przeznacz dużo czasu na ubieranie się, mycie

i zjedzenie dobrego śniadania. Ważne jest, aby Twoje dziecko przybyło do szkoły przed rozpoczęciem lekcji, ponieważ wchodzenie na trwającą już lekcję może być dla dzieci powodem silnego strachu.

Jeżeli tego wielkiego dnia martwisz się, nie okazuj tego. Zostaw swoje dziecko z nauczycielem i powiedz mu, że wrócisz o odpowiedniej porze, aby je odebrać. Jeżeli dziecko jest smutne, zaufaj nauczycielowi. Jest on bardzo doświadczony i wie, jak ***pocieszyć*** przestraszone dziecko. Pewnym pocieszeniem może być czasem mała zabawka zabrana z domu. Kiedy dziecko przyjdzie do szkoły, spotka wiele innych dzieci.

Mogą wśród nich być ***znajome twarze*** kolegów z sąsiedztwa oraz dzieci znane już wcześniej z przedszkola. Będą także nowe twarze.

Ze względu na zwiększoną ***integrację dzieci potrzebujących kształcenia specjalnego*** w normalnych szkołach, w klasie mogą znaleźć się dzieci o specjalnych potrzebach. Prawdopodobnie w nowej klasie Twojego dziecka będą też ***dzieci pochodzące z innych kultur***. Irlandia staje się krajem coraz bardziej wielokulturowym, więc podczas pobytu w szkole podstawowej Twoje dziecko pozna prawdopodobnie dzieci z innych kultur. Oswojenie się z tymi wszystkimi nowymi twarzami potrwa chwilę, ale po pewnym czasie odkryjesz, że Twoje dziecko szybko zawiera nowe przyjaźnie.

Bardzo ważne jest ***punktualne*** przyjście, aby odebrać dziecko ze szkoły. Dzieci martwią się, kiedy widzą, że inne dzieci ktoś odbiera, i czują się porzucone.

Przyzwyczajenie się do szkolnego życia i zwyczajów zajmuje dzieciom trochę czasu. Nie oczekuj zbyt wiele zbyt szybko. Rozmawiaj z dzieckiem o tym, co się zdarzyło, i pozwól mu reagować na własny sposób. Jeżeli zapytasz „Czego się dziś nauczyłeś (nauczyłaś)?", usłyszysz najprawdopodobniej „Niczego!". Większość pracy w nauczaniu początkowym opiera się na działaniu, a dzieci nie rozumieją „uczenia się" w taki sam sposób jak dorośli. Jeżeli jednak zapytasz „Co się wydarzyło?", „Co robiliście?", „Czy śpiewaliście?", „Czy rysowaliście?", osiągniesz więcej sukcesów.

Wracając do domu ze szkoły, dziecko będzie zmęczone i może, od czasu do czasu, przespać się mniej więcej godzinę. Ważne jest wykształcenie nawyku spokojnego spędzania czasu razem i wczesnego kładzenia się do łóżka.

Jeżeli czujesz, że Twoje dziecko martwi się czymś związanym ze szkołą, porozmawiaj z nauczycielem.

Dzień szkolny

Rodzice powinni znać normalne godziny rozpoczęcia i zakończenia zajęć szkolnych i wiedzieć, co dzieje się w przypadku zmian w ***planie lekcji***.

Rodzice muszą brać odpowiedzialność za swoje dzieci, kiedy okaże się niezbędne odesłanie ich do domu w godzinach zajęć szkolnych.

Wszyscy rodzice muszą mieć świadomość, że nawet najściślej pilnowanym dzieciom od czasu do czasu zdarzają się wypadki. Jest tak zarówno w domu, jak i w szkole. Jeżeli Twojemu dziecku zdarzy się wypadek w szkole, nauczyciele zareagują w sposób troskliwy i profesjonalny.

Nauczyciele często czują, że rodziców wprowadzono w błąd w kwestii odszkodowania za przypadkowe uszkodzenia ciała. Nie ma automatycznego prawa do większego odszkodowania za wypadki w szkole niż za wypadki w domu lub dowolnym innym miejscu.

Rok szkolny

W szkole podstawowej rok szkolny dzieli się na 3 trymestry. Pierwszy trymestr trwa od początku września do Bożego Narodzenia, drugi – od początku stycznia do połowy marca lub kwietnia (Wielkanoc), a trzeci – od Wielkanocy do końca czerwca.Aby różnice w okresach wolnych od nauki nie stwarzały problemów rodzinom, w których dzieci chodzą do różnych szkół, terminy przerw bożonarodzeniowych, wielkanocnych i międzysemestralnych zostały ujednolicone.

W roku szkolnym 2011/2012 w szkołach podstawowych będą obowiązywać następujące dni wolne od nauki:

Rok szkolny 2011/12

Pod kątem informacja u szkoła wakacje zobaczyć

www.into.ie/ROI/InformationforTeachers/TheSchoolYear/

Dodatkowo szkoły mogą wykorzystać niewielką liczbę dowolnie wybranych dni wolnych odpowiednio do lokalnych okoliczności. Każda szkoła zwykle ogłasza listę dni, w które szkoła jest zamknięta z powodu świąt lub z innych przyczyn. Rodzice otrzymują egzemplarz tej listy. W przypadku konieczności nieprzewidzianego zamknięcia szkoły lub wcześniejszego niż zwykle zakończenia zajęć, Twoje dziecko otrzyma z wyprzedzeniem od szkoły odpowiednie powiadomienie. Powiadomień takich należy codziennie szukać w tornistrze dziecka.

Obecność na lekcjach

Zgodnie z ustawą o edukacji i opiece społecznej (Education Welfare Act) z roku 2000 rodzic ma obowiązek zapewnić regularne uczęszczanie dziecka do szkoły. Kiedy dziecko jest (z dowolnego powodu) nieobecne na lekcjach, musisz powiadomić szkołę o przyczynie nieobecności.

Państwowa Rada Edukacji i Opieki Społecznej (National Education Welfare Board, NEWB) odpowiada za promowanie i monitorowanie obecności w szkole. Jeżeli uczeń jest nieobecny przez okres dłuższy niż 20 dni lub nie uczęszcza regularnie na lekcje, szkoła ma obowiązek poinformować o tym NEWB. W przypadku poważnych nieobecności urzędnik ds. edukacji i opieki społecznej (Education Welfare Officer) podejmie wszelkie uzasadnione starania w celu zapewnienia regularnej obecności dziecka w szkole.

W przypadku poważnych nieobecności urzędnik ds. edukacji i opieki społecznej (Education Welfare Officer) podejmie wszelkie uzasadnione starania w celu zapewnienia regularnej obecności dziecka w szkole.

Komisja NEWB opracowała ulotkę dla rodziców pod tytułem *„Don't let your child miss out (on a good start in life!)"* – „Nie pozwól dziecku stracić szansy (na dobry start w życiu)". Można ją pobrać ze strony www.newb.ie.

Zdrowie i higiena

Twoje dziecko przebywa teraz codziennie w jednym pomieszczeniu z dużą liczbą cztero- lub pięciolatków. Nie da się uniknąć bliskiego kontaktu z innymi dziećmi, należy więc zwracać szczególną uwagę na kwestie zdrowia i higieny.

Należy regularnie sprawdzać, czy we ***włosach dziecka*** nie ma wszy. Uważaj na robaki. Jeżeli zauważysz je u swojego dziecka, natychmiast poinformuj o tym nauczyciela lub dyrektora szkoły.

Dzieci chore nie powinny być posyłane do szkoły. Musisz wziąć pod uwagę zdrowie innych dzieci w klasie.

Irlandzka regionalna służba zdrowia (Health Service Executive, HSE) zapewnia program badań uczniów i szczepień dzieci uczęszczających do publicznych szkół podstawowych. Prywatne szkoły podstawowe mogą zwrócić się z odpowiednim wnioskiem o objęcie usługami HSE.

Badania zdrowotne uczniów przeprowadzane są przez pielęgniarki publicznej służby zdrowia i regionalnych pracowników medycznych i odbywają się w budynku szkoły. Dyrektor szkoły otrzymuje informacje o terminie badań z wyprzedzeniem, rodzice mogą więc zostać o nich powiadomieni i mają prawo być przy nich obecni. Badane są słuch i wzrok dziecka, a na życzenie rodzica lub w razie konieczności można przeprowadzić badanie fizyczne.

Problemy stwierdzone podczas badań są leczone bezpłatnie, jeżeli dziecko jest publicznym pacjentem szpitalnego oddziału leczenia otwartego. Dodatkowe leczenie (zarówno w ramach leczenia otwartego, jak i zamkniętego) wynikające z tego wstępnego skierowania jest bezpłatne dla pacjentów publicznych.

Szczepionki w ramach programu szczepień dziecięcych (Childhood Immunisation Programme) są bezpłatne dla wszystkich dzieci. Na szczepienia dzieci i młodzieży do lat 16 wymagana jest zgoda rodziców.

Szczegółowe informacje dotyczące programu badań uczniów i programu szczepień uczniów dostępne są pod adresami www.doh.ie oraz www.oasis.gov.ie/health/childrens_health.

Służba zdrowia HSE zapewnia opiekę dentystyczną dzieciom uczęszczającym do szkoły podstawowej. Są one badane w drugiej, czwartej i szóstej klasie, a w razie potrzeby kierowane na leczenie do miejscowej przychodni dentystycznej.

Podawanie leków

Jeżeli dziecko cierpi na ***określone problemy zdrowotne***, np. alergię, astmę, epilepsję lub cukrzycę, rodzice powinni powiadomić o tym szkołę. Szkole powinno się podać nazwisko i adres lekarza rodzinnego. Jeżeli Twoje dziecko musi regularnie zażywać leki, konieczne są odpowiednie i jasne ustalenia dotyczące ich podawania. Choć nauczyciele w szkole działają w zastępstwie rodziców (in loco parentis), nie mają obowiązku regularnego podawania leków ani nadzorowania przyjmowania ich przez dzieci. Nie powinno to jednak stanowić problemu, jeżeli nauczyciele są

chętni do pomocy, mają pozwolenie zarządu, pisemną zgodę rodziców i zostali odpowiednio przeszkoleni. Nauczyciele zwykle robią wszystko co w ich mocy, żeby zadbać o chore dzieci, ale ostatecznie nie zrobią tego, jeżeli w jakikolwiek sposób narazi to bezpieczeństwo i zdrowie któregokolwiek dziecka znajdującego się pod ich opieką.

Zachęcamy do zapewnienia maksimum wsparcia i pomocy w ułatwieniu szkole odpowiedniej opieki nad Twoim dzieckiem. Może to obejmować takie środki jak przyjmowanie leków samodzielnie (w razie potrzeby i tylko po wyrażeniu zgody przez lekarza) lub pod nadzorem rodziców. Jeżeli nauczyciele otrzymują leki do podania w nagłych wypadkach (np. adrenalinę w przypadku anafilaksji), powinny to być jak najmniejsze dawki niezbędne do udzielenia pomocy do czasu przejęcia opieki nad dzieckiem przez lekarza. Wielkość dawki awaryjnej należy ustalić tak, aby w żadnym wypadku nie mogła zaszkodzić dziecku w przypadku, gdy zostanie niewłaściwie podana. Zanim szkoła wyrazi zgodę na przyjęcie odpowiedzialności za podanie takiego ratującego życie leku, musi otrzymać pisemne potwierdzenie od lekarza odpowiedzialnego za leczenie dziecka. W miarę możliwości należy stosować ampułkostrzykawki, nie zaś igły do zastrzyków. Jeżeli dzieci cierpią na choroby stanowiące zagrożenie życia, rodzice powinni wyraźnie określić na piśmie, co można, a czego nie wolno robić w nagłej sytuacji i dokładnie określić, co może zagrażać dziecku.

Wszy głowowe

Wszy są powszechnym problemem w szkołach podstawowych. Ponieważ Twoje dziecko dzieli codziennie klasę i podwórko z dużą liczbą innych dzieci, wszy mogą się bardzo łatwo rozprzestrzeniać. Są one niestety bardzo ruchliwe i mogą przejść z jednej osoby na drugą przy zetknięciu się głowami.

Jak stwierdzić, że dziecko ma wszy? Pierwszą wskazówką jest częste drapanie się po skórze głowy. Aby sprawdzić, czy wszy są obecne, dokładnie obejrzyj włosy wokół karku Twojego dziecka i za uszami. Najlepszym sposobem znalezienia wszy i gnid jest przeczesanie rozdzielonych, wilgotnych włosów grzebieniem o gęstych zębach i uważne szukanie śladów wszy. Ponieważ wszy boją się światła, możesz zauważyć tylko puste skorupki po ich jajach (gnidy) – małe, białawe owale równego rozmiaru, przyczepione do włosów.

Należy regularnie sprawdzać w ten sposób, czy we włosach dziecka nie ma wszy. Jeżeli Twoje dziecko ma wszy, należy poinformować o tym nauczyciela lub dyrektora szkoły i natychmiast podjąć leczenie. Należy również sprawdzić wszystkie osoby, w tym Ciebie, innych członków rodziny i kolegów ze szkoły, na obecność wszy. W rzeczywistości każdy może złapać wszy. Pasożyty te nie są wybredne, jeżeli chodzi o rodzaj włosów. W rzeczywistości wolą włosy czyste niż brudne! Wszy głowowe bardzo łatwo zwalczyć: w aptekach kupić można bez recepty odpowiednie środki w postaci płynów lub szamponów.

Zdrowe odżywianie

Nawyki żywieniowe dzieci kształtują się od najmłodszych lat. Dzieci zawsze oczywiście będą miały swoje preferencje, ale możesz wywrzeć na nie trwały wpływ, kierując swoje pociechy na właściwą drogę.

Dobra ***dieta*** i dużo ***snu***, ***świeżego powietrza i ruchu*** są niezbędne dla rozwijającego się dziecka. Przeznacz rano mnóstwo czasu na to, aby Twoje dziecko zjadło zdrowe śniadanie. Rozważnie wybieraj

HEALTH PROMOTION UNIT, DEPARTMENT OF HEALTH

drugie śniadania. Kanapki i owoce są zdrowsze niż słodycze i ciastka. W niektórych szkołach obowiązuje zasada „żadnych słodyczy”. Należy się wówczas do niej zastosować i wyjaśnić to dziecku prosto. Edukacja zdrowotna jest częścią planu nauki. W szkole dzieci zachęca się do dokonywania właściwych wyborów w związku z jedzeniem. To, co wybierasz dla swojego dziecka, nie powinno stać z tym w sprzeczności.

Nawyki żywieniowe ukształtowane w dzieciństwie mają wpływ na to, jak zdrowe życie będzie miało Twoje dziecko. Podawanie dziecku od samego początku różnych rodzajów pożywnego jedzenia jest ważne dla zapewnienia jego zdrowego rozwoju. Drugie śniadania dzieci zawierają czasem zbyt mało błonnika, a za dużo tłuszczu i cukru. Aby poprawić nawyki żywieniowe dziecka, najlepiej działać stopniowo. Zacznij od zastępowania słodyczy lub ciastek kawałkami świeżych owoców przez jeden dzień w tygodniu; drugie śniadanie dziecka będzie wówczas zdrowsze i bezpieczniejsze dla zębów. Następnie rób tak przez dwa, trzy i cztery dni w tygodniu, a w końcu przez cały tydzień szkolny.

Piramida żywnościowa pomoże rodzicom w doborze zdrowej, zróżnicowanej diety dla dziecka.

Śniadanie

Dla dzieci chodzących do szkoły śniadanie jest chyba najważniejszym posiłkiem w ciągu całego dnia. Nie tylko przerywa długi, całonocny post i pomaga w skupieniu się, ale także stanowi podstawę zdrowego odżywiania się przez resztę dnia. Spróbuj podać dziecku pełnoziarniste lub zawierające otręby płatki śniadaniowe ze świeżymi owocami i mlekiem, sok z pomarańczy lub inny niesłodzony sok owocowy i tosty bądź zwykłe kromki pełnoziarnistego chleba.

Drugie śniadanie

Drugie śniadanie powinno zaspokoić jedną trzecią dziennego zapotrzebowania żywnościowego Twojego dziecka. Najprostszą i najskuteczniejszą metodą zaplanowania zdrowego drugiego śniadania jest włożenie do pojemnika na drugie śniadanie jednego produktu z każdego z czterech poziomów piramidy żywieniowej – „Pieczywo, zboża, ziemniaki”, „Owoce i warzywa”, „Mleko, sery, jogurt” oraz „Mięso, ryby i substytuty”.

Jak skłonić dzieci do jedzenia więcej owoców i warzyw

Dzieci często wolą owoce i soki owocowe od warzyw. Jeżeli jedzą codziennie różne owoce, otrzymują wszystkie potrzebne witaminy i minerały.

Zabierz dzieci na zakupy i, w miarę możliwości, pozwól im wybierać owoce i warzywa dla siebie. W ten sposób będą miały kontrolę nad tym, co jedzą, i poczucie bycia „dorosłym".

Dzieci uwielbiają owoce łatwe do jedzenia – mandarynki, małe jabłka i banany. Niech Twój kosz z owocami będzie zawsze pełny!

Dzieci wolą często surowe warzywa. Na przekąskę podawaj im więc całe marchewki lub ogórki, pomidory albo dowolne inne ulubione surowe warzywa. Warzywa te można także zawinąć i włożyć do pudełka na drugie śniadanie. Aby zachęcić dzieci do jedzenia warzyw, ukrywaj je! Dodawaj tarte warzywa do gulaszów, zup i zapiekanek. Podawaj dzieciom słodkie warzywa, np. kukurydzę i marchew, zamiast jarzyn o wyrazistym smaku, jak kapusta czy pasternak.

Dodawaj do płatków śniadaniowych pokrojone owoce.

Aby przyrządzić prosty deser na każdą porę dnia, pokrój jabłko, banana lub pomarańczę i zrób z nich smaczną sałatkę owocową, która smakuje wszystkimi dzieciom. Aby zwiększyć przyjemność dziecka z jedzenia, pozwól mu przyrządzić ją samodzielnie.

Propozycje drugich śniadań do szkoły

- Pełnoziarnisty chleb z plasterkiem sera i pomidora + banan + niesłodzony sok.
- Pita z gotowaną szynką, niskotłuszczowym majonezem, sałatą i ogórkiem + cząstki pomarańczy + mleko.
- Bułka z kurczakiem, pastą warzywną, sałatą i utartą marchwią + suszone owoce + jogurt + woda.
- Grzanka z pełnoziarnistego chleba z pieczenią wołową, pomidorem i ogórkiem + małe jabłko + mleko.
- Gotowany makaron z tuńczykiem, sałatą, pomidorem i marchewką + 2 mandarynki + jogurt + niesłodzony sok owocowy bez dodatków.
- Zestaw surówek z gotowanym ryżem, sałatą, pomidorem, serem w kostkach, selerem pokrojonym w słupki, marchewką pokrojoną w słupki + suszone owoce + woda.
- Biała bułka z rozgniecionym jajkiem na twardo, sałatą i ogórkiem + garść winogron + niesłodzony sok lub mleko.

- Pełnoziarnista bułka z chudym bekonem z grilla, pomidorem i kukurydzą + brzoskwinia + mleko.
- Krakersy z plastrami sera, papryką w plasterkach, tartą marchewką + jabłko i cząstki pomarańczy + woda.

Na stronie www.healthinfo.ie można znaleźć propozycje zestawów obiadowych podane w Wytycznych żywienia dla szkół podstawowych. Należy zapytać w szkole, czy dopuszcza ona spożywanie jogurtu.

Strony internetowe

Przydatne strony internetowe, zawierające informacje o zdrowym żywieniu dzieci, przepisy kulinarne i dane o bezpiecznej żywności:

www.healthinfo.ie	Wydział Promocji Zdrowia (Health Promotion Unit)
www.bordbia.ie	Bord Bia
www.bim.ie	Bord Iascaigh Mhara
www.irishheart.ie	Fundacja Irish Heart Foundation
www.ndc.ie	Krajowa Rada Nabiału (National Dairy Council)
www.safefoodonline.com	Bezpieczna żywność, Rada Promocji Bezpiecznego Żywienia (Food Safety Promotion Board)
www.fooddudes.ie	Healthy Eating Programme
www.coeliac.ie	Coelic Society of Ireland
www.diabetesireland.ie	Diabetes Association

Znęcanie się

Znęcanie się to problem, z którym musi sobie radzić wiele dzieci, a także powód wielkich obaw rodziców i nauczycieli. Znalezienie jego rozwiązania wymaga współpracy między szkołą a rodzicami. Znęcanie może przyjmować formy fizyczne, słowne lub emocjonalne. Znęcać się mogą grupy lub jednostki.

Wiele rad zawartych w poprzednim rozdziale kładło nacisk na znaczenie budowania ***niezależności i pewności siebie*** dziecka. Należy również podkreślić wagę rozmawiania z dziećmi i słuchania ich.

Są to ważne czynniki pomagające dziecku radzić sobie z pierwszymi próbami znęcania się nad nim.

Dzieci zmuszane do oddania drugiego śniadania lub innych rzeczy powinny mieć pewność siebie wystarczającą do powiedzenia asertywnym tonem „nie". Dzieci, które są pewne swoich umiejętności i swojego wyglądu, mają również większe szanse na zbagatelizowanie drwin i docinków. Powinny także wiedzieć, że mają prawo mówić dorosłym o problemach. Znęcający się wybierają dzieci, które sprawiają wrażenie potulnych.

Budowanie poczucia własnej wartości i spokojnego poczucia pewności jest równie ważne dla dziecka, które znęca się nad innymi, jak i dla jego potencjalnych ofiar.

Dlaczego dzieci znęcają się nad innymi? Może się tak dziać z wielu powodów, między innymi następujących:

- W domu znęcają się nad nimi rodzice lub rodzeństwo.
- Czują się nieprzystosowane i brakuje im wiary w siebie.
- Czują presję odnoszenia sukcesów za wszelką cenę.
- Mają trudności z nawiązywaniem kontaktów z rówieśnikami, więc zaczepiają młodsze, bardziej bezbronne dzieci.
- Są bardzo rozpieszczone, a w domu nie stawia im się żadnych wymagań.
- Niektóre dzieci angażują się w znęcanie, przebywając obok dziecka znęcającego się lub popierając je. W takim wypadku należy podkreślić, że są one równie winne znęcania się.

Jeżeli Twoje dziecko znęca się nad innymi, należy przyjąć ten fakt do wiadomości i pomóc dziecku przezwyciężyć takie zachowania. Jednym z najtrudniejszych problemów, przed którymi stają szkoły podczas walki ze znęcaniem się, jest skłonienie dziecka (i rodziców) do przyjęcia do wiadomości faktu, że uczestniczy ono w takich zachowaniach.

Co zrobić?

1. Spróbuj stwierdzić, czy nie jest to tymczasowa reakcja na inne zdarzenie w życiu dziecka (narodziny nowego dziecka, strata bliskiej osoby, stres w domu).
2. Porozmawiaj ze swoim dzieckiem i spróbuj skłonić je do zrozumienia, jak czuje się ofiara. Pomóż dziecku w nawiązywaniu znajomości, zapraszając inne dzieci do zabawy lub na wspólne wyjścia. Nie reaguj

znęcaniem się. Przemoc fizyczna i ataki słowne pogorszą sytuację. Rozwiązanie tego problemu potrwa pewien czas.

3. Porozmawiaj z nauczycielem dziecka. Odkryjesz, że nauczyciele są chętni do pomocy. Ważne jest, aby nauczyciel miał takie samo podejście do problemu jak Ty.
4. Dzieci znęcające się nad innymi często cierpią na brak pewności siebie. Nie porównuj osiągnięć Twojego dziecka z innymi. Przy każdej okazji chwal przyjazne, uprzejme zachowania.
5. Dzieci należy nauczyć akceptować to, że inni się od nich różnią. Jeżeli Twoje dziecko wydaje się zbyt krytyczne, pomóż mu, czyniąc pozytywne uwagi na temat innych dzieci.
6. Jeżeli Twoje dziecko ma poważne problemy związane z zachowaniem, możesz potrzebować pomocy. Szkoła lub lekarz mogą w razie potrzeby skierować dziecko do psychologicznej poradni dziecięcej (Child Guidance Clinic).

Jeżeli Twoje dziecko mówi, że się nad nim znęcano:

1. Zachowaj spokój i nie reaguj zbyt gwałtownie, niezależnie od tego, co czujesz. Twoja reakcja może przekazać dziecku poczucie strachu i rozczarowania, przynosząc skutki odwrotne do zamierzonych. Dzieci, nad którymi się znęcano, często mają poczucie porażki i winy. Twoja reakcja powinna wyjaśnić, że nie są one niczemu winne i że jest to problem, który można przezwyciężyć.
2. Naucz dziecko, że ma prawo mówić „nie” i zachowywać się w pewny siebie sposób, co ułatwi mu poradzenie sobie z wieloma sytuacjami. Daj dziecku prawo mówienia i rozmawiania o problemie.
3. Porozmawiaj z nauczycielem. Znęcanie się to działanie ukryte, a w klasach liczących do 30 dzieci nauczyciele mogą mieć trudności z dostrzeżeniem go. W walce z tym problemem potrzebują oni wsparcia rodziców.
4. W przypadku znęcania się fizycznego nie każ dziecku odpowiadać w podobny sposób. Szkoły nie mogą zachęcać dzieci do angażowania się w przemoc, a zachęta do postępowania w sposób kolidujący z tą zasadą tylko wprawi dziecko w zakłopotanie. Mówienie bezbronnemu dziecku, że ma oddać cios, jest żądaniem od niego rzeczy niemożliwej i tylko zwiększy poczucie porażki, jeżeli dziecko odkryje, że nie jest w stanie tego zrobić.

5. Dzieci mogą być podatne na zranienie i potrzebować pomocy w nawiązywaniu kontaktów. Możesz to ułatwić, zapraszając dzieci do zabawy i wciągając do pomocy innych rodziców.
6. Bardzo ważne jest, aby powiedzieć dziecku że niektóre sytuacje są niemożliwe i że najważniejsze jest bezpieczeństwo. Poradź dziecku, że czasem, w sytuacji zagrożenia, lepiej będzie oddać pieniądze lub rzeczy, odejść i powiedzieć o tym dorosłym. W takiej sytuacji ważne jest pochwalenie dziecka za posłużenie się zdrowym rozsądkiem.
7. Niektóre dzieci przyciągają znęcających się ze względu na złą higienę osobistą lub złe nawyki. W takim przypadku można to łatwo przezwyciężyć z Twoją pomocą.

Oznaki mówiące o tym, że dziecko może być ofiarą znęcania się:

- pogorszenie wyników w nauce
- niewyjaśnione siniaki lub zadrapania i wymijające odpowiedzi na pytania o nie
- znęcanie się nad innymi dziećmi w rodzinie
- niechęć do szkoły albo chodzenia do szkoły i z powrotem
- regularne wracanie do domu z podartymi lub brakującymi książkami lub ubraniami.

Międzykulturowość

Nauczyciele wiedzą, że szkoła odgrywa bardzo istotną rolę w budowaniu u dzieci pozytywnego podejścia do osób o odmiennym pochodzeniu kulturowym, religijnym i etnicznym lub o innym kolorze skóry. Są oni zwłaszcza świadomi potrzeby tworzenia i wdrażania strategii i praktyk antyrasistowskich w celu promowania międzykulturowości w szkołach. Dorośli i dzieci adaptujący się w nowej kulturze doświadczają w pewnym stopniu szoku kulturowego. Dzieci mogą dążyć do osiągnięcia umiejętności rozumienia angielskiego i płynnego porozumiewania się w tym języku. Nauczyciele zachęcają dzieci z innych krajów do utrzymywania silnych więzów ze swoją kulturą i językiem, a jednocześnie do poznawania kultury i języka Irlandii.

Starają się włączyć i zaangażować rodziców z mniejszości etnicznych w edukację ich dzieci. Praktyki wychowawcze i oczekiwania wobec dzieci różnią się na całym świecie. Otwarta dyskusja między nauczycielem i rodzicami pomoże zapobiec nieporozumieniom i przyniesie korzyści wszystkim zainteresowanym. Rodziców aktywnie zachęca się do uczestniczenia w życiu szkoły i brania udziału w działaniach klasy. Poprzez opowiadania, piosenki, taniec, prezentacje kulinarne lub omawianie geografii i historii swojego kraju mogą oni, w najpraktyczniejszy sposób, wnieść wkład w przekazanie dzieciom bogactwa i różnorodności innych kultur. Rodzice mogą być także zachęcani do angażowania się w działania takie jak czytanie w parach, promujące rozwijanie planu nauki i poprawiające relacje międzykulturowe. Uczestnictwo w komitecie rodzicielskim, ćwiczeniach sportowych lub wycieczkach szkolnych to inne

formy udziału rodziców w działaniach szkoły. Rodzicom niemówiącym po angielsku szkoła może pomóc w znalezieniu kursów językowych.

Rodzice mogą też zapisać dzieci na różne zajęcia pozalekcyjne: piłkę nożną, koszykówkę, gry zespołowe czy pływanie.

Każde dziecko ma prawo czuć się bezpieczne i nie obawiać kpin, gróźb i znęcania słownego i fizycznego. Jeżeli w szkole pojawią się incydenty rasistowskie, zostaną one potraktowane tak samo jak wszelkie inne formy nagannego zachowania. Dzieci, które zachowywały się nieodpowiednio, otrzymają upomnienie, a dzieci, które ucierpiały w wyniku tego zachowania – wsparcie.

Jeżeli angielski nie jest Twoim pierwszym językiem, Biuro Integracji (Reception and Integration Agency, RIA)

podaje informacje o irlandzkim szkolnictwie w różnych językach. Zachęcamy do odwiedzenia strony RIA: www.ria.gov.ie. Fragmenty publikacji można znaleźć na stronie 37 tej broszury.

Departament Edukacji publikuje też informacje w kilku językach na stronie www.education.ie.

Prace domowe

Zasady dotyczące prac domowych różnią się w różnych szkołach. Istnieje wiele sposobów podejścia do zadań domowych, a to, co obowiązuje w jednej szkole, może nie obowiązywać w innej. Zasady dotyczące prac domowych są częścią ogólnego planu pracy szkoły, a różnorodność szkół oznacza, że nie wszystkie szkoły działają zgodnie z takimi zasadami. Jeżeli w szkole Twojego dziecka obowiązuje zasada zadawania prac do domu, należy wcześnie ustalić następujący układ.

1. Wyznacz regularny, spokojny czas.
2. Dziecko powinno wygodnie siedzieć przy stole.
3. Czas przeznaczony na odrabianie lekcji powinien obejmować czas przeznaczony na zadania pisemne i ustne. Prace ustne, zwłaszcza w początkowych etapach nauki szkolnej, mogą łączyć to, czego dziecko uczy się zarówno po irlandzku, jak i po angielsku.
4. Zachęcaj dziecko do utrzymywania książek i zeszytów w czystości i porządku.
5. Jeżeli Twoje dziecko odrabia lekcje samo, bądź w pobliżu, aby mu pomóc i okazać zainteresowanie tym co robi. Przy każdej okazji chwal starania dziecka.

6. Jeżeli, pracując razem z dzieckiem, zaczynasz tracić cierpliwość, zrób przerwę. Nie znęcaj się nad dzieckiem ani nie groź mu – będzie to miało tylko negatywne skutki.
7. Jeżeli dziecko ma stale problemy z odrabianiem lekcji, skontaktuj się z nauczycielem i omów te trudności.
8. Jeżeli, z jakiegokolwiek powodu, dziecko nie może odrobić lekcji, poinformuj o tym nauczyciela.

W ostatnich latach wiele dyskutuje się o ***wpływie telewizji / miejsca zabaw itp*** na małe dzieci. Rodzice często zastanawiają się, jak długo pozwolić dziecku oglądać telewizję. W rzeczywistości większość dzieci ogląda telewizję albo gra w gry komputerowe i, jeśli robią to z umiarem, nie jest to rzeczą złą. Dzięki telewizji dzieci mogą wiele się nauczyć i poszerzyć słownictwo. Nie pozwalaj im oglądać audycji nieodpowiednich dla dzieci. Dzieci w starszych klasach powinny mieć świadomość tego, co dzieje się na świecie, zachęcaj je więc do oglądania wiadomości i rozmawiania o nich. Uzupełni to także ich wiedzę ogólną i znajomość języka.
Nie pozwalaj dzieciom oglądać telewizji podczas odrabiania lekcji.

Komunikacja między domem i szkołą

Aby szkoły mogły robić to, co jest najlepsze dla Twojego dziecka, niezbędna jest dobra komunikacja między domem a szkołą. Rodzice mają największy wpływ na edukację swoich dzieci, a ich współpraca i wsparcie są niezbędne dla szkoły. Fakt ten został formalnie uznany parę lat temu, kiedy Wydział Edukacji i Nauki wprowadził do szkół program współpracy między szkołą i domem (HomeSchool Liaison scheme). W szkołach tych spośród personelu nauczycielskiego wyłoniono koordynatorów komunikacji między domem a szkołą, których zadaniem jest zachęcanie rodziców do pełniejszego uczestnictwa w edukacji swoich dzieci i większego angażowania się w życie szkoły. Plan ten dotyczy jednak nadal niewielkiej liczby szkół, a większość szkół polega na innych formach komunikowania się z rodzicami.

Każda szkoła ma na to swoje własne sposoby. Wiejska szkoła, w której pracuje tylko jeden nauczyciel, będzie robić to inaczej, niż duża szkoła w mieście. Niektóre szkoły nadal niestety mieszczą się w zatłoczonych

budynkach o niskim standardzie, podczas gdy inne wyposażone są w doskonałe, nowoczesne budynki i obiekty. Niektóre szkoły działają w obszarach o niekorzystnym położeniu społeczno-ekonomicznym, inne zaś w regionach zamożnych. Każda szkoła będzie więc stosować formę komunikacji, która najlepiej odpowiada jej potrzebom i potrzebom rodziców.

Aby informować o sprawach ogólnych, szkoły publikują zwykle ***ogłoszenia i biuletyny***, przekazywane rodzicom przez dzieci. Ważne jest regularne sprawdzanie, czy dziecko nie ma ich w tornistrze. W przeciwnym wypadku młodsze dzieci mogą przekazać je z wielotygodniowym opóźnieniem!

Na pewnym etapie roku szkolnego szkoły organizują ***spotkania rodziców i nauczycieli***. Ważna jest obecność rodzica na tych spotkaniach, tak aby był on na bieżąco z postępami dziecka. Istotne jest także, aby dziecko widziało, że interesują Cię jego postępy w nauce. Każda szkoła musi przygotować ***kodeks zachowania***. Dyrektor szkoły dostarczy rodzicom każdego dziecka egzemplarz tego kodeksu i zapewni ich współpracę przy przestrzeganiu go.

Jeżeli Twojego dziecka dotyczy jakiś ***szczególny problem***, bardzo ważne jest poinformowanie o tym nauczyciela. Stres w rodzinie spowodowany chorobą, narodzinami nowego dziecka, stratą bliskiej osoby lub rozwodem może sprawić, że dziecko będzie przeszkadzać podczas lekcji lub zamknie się w sobie. Oczekiwanie, że nauczyciel będzie radził sobie z zestresowanym dzieckiem, nie wiedząc, że ma ono jakiś problem, jest nie w porządku. Poinformowanie nauczycieli umożliwi im udzielenie dziecku pomocy w radzeniu sobie z problemem i wzięcie poprawki na jego problemy.

Jeżeli uważasz, że Twoje dziecko ma jakiś problem, umów się z nauczycielem na spotkanie. Nauczyciele nie są w stanie poświęcić rodzicom pełni uwagi, jeżeli pojawiają się oni nieoczekiwanie w drzwiach klasy. ***Ustalenie terminu spotkania*** pozwoli nauczycielowi na zorganizowanie zastępstwa. Umożliwi mu to również poświęcenie Ci pełnej uwagi.

Zarządy

SKŁAD ZARZĄDÓW

W szkołach, w których pracuje więcej niż jeden nauczyciel:

(i) dwie osoby nominowane bezpośrednio przez mecenasa szkoły.
(ii) dwoje rodziców dzieci zapisanych do szkoły (jedna matka i jeden ojciec), wybranych przez grono rodziców dzieci zapisanych do danej szkoły.
(iii) dyrektor szkoły (lub osoba pełniąca jego obowiązki).
(iv) inny nauczyciel z personelu szkoły, wybrany przez grono nauczycielskie w drodze głosowania.
(v) dwóch dodatkowych członków zaproponowanych przez osoby nominowane na podstawie punktów (i)-(iv) powyżej.

W szkołach, w których pracuje jeden nauczyciel:

(i) jedna osoba nominowana bezpośrednio przez mecenasa szkoły.
(ii) dyrektor szkoły.
(iii) jeden rodzic wybrany spośród rodziców uczniów zapisanych do szkoły.
(iv) jeden dodatkowy członek zaproponowany przez osoby nominowane na podstawie punktów (i)-(iii) powyżej.

FUNKCJE ZARZĄDU Zarząd odpowiada za bezpośrednie kierowanie szkołą. Obowiązki zarządu obejmują:

- zatrudnianie nauczycieli i personelu pomocniczego
- zatwierdzanie okresów wolnych od nauki
- akceptowanie nieobecności nauczycieli z różnych powodów
- zatrudnianie nauczycieli na stanowisku wicedyrektora i innych odpowiedzialnych stanowiskach
- zapewnienie zgodności z odpowiednimi przepisami prawnymi, oraz
- zapewnienie odpowiedniego ubezpieczenia i prowadzenia szkoły.

Szczególne obowiązki prezesa zarządu obejmują:

- prowadzenie korespondencji z Ministerstwem Oświaty i Nauki i wszystkimi instytucjami zewnętrznymi
- przewodniczenie zebraniom zarządu
- podpisywanie sprawozdań miesięcznych i rocznych sprawozdań statystycznych oraz
- zasiadanie w komisji kwalifikacyjnej, zatrudniającej nauczycieli.

Więcej informacji o zarządach znaleźć można w publikacji pt. Zarządy szkół państwowych – regulamin zarządu i zasady postępowania (Boards of Management of National Schools – Constitution of Boards and Rules of Procedure), wydanej przez Ministerstwo Oświaty i Nauki.

Szkoła podstawowa

Na poniższym schemacie przedstawiono strukturę zarządu szkoły.

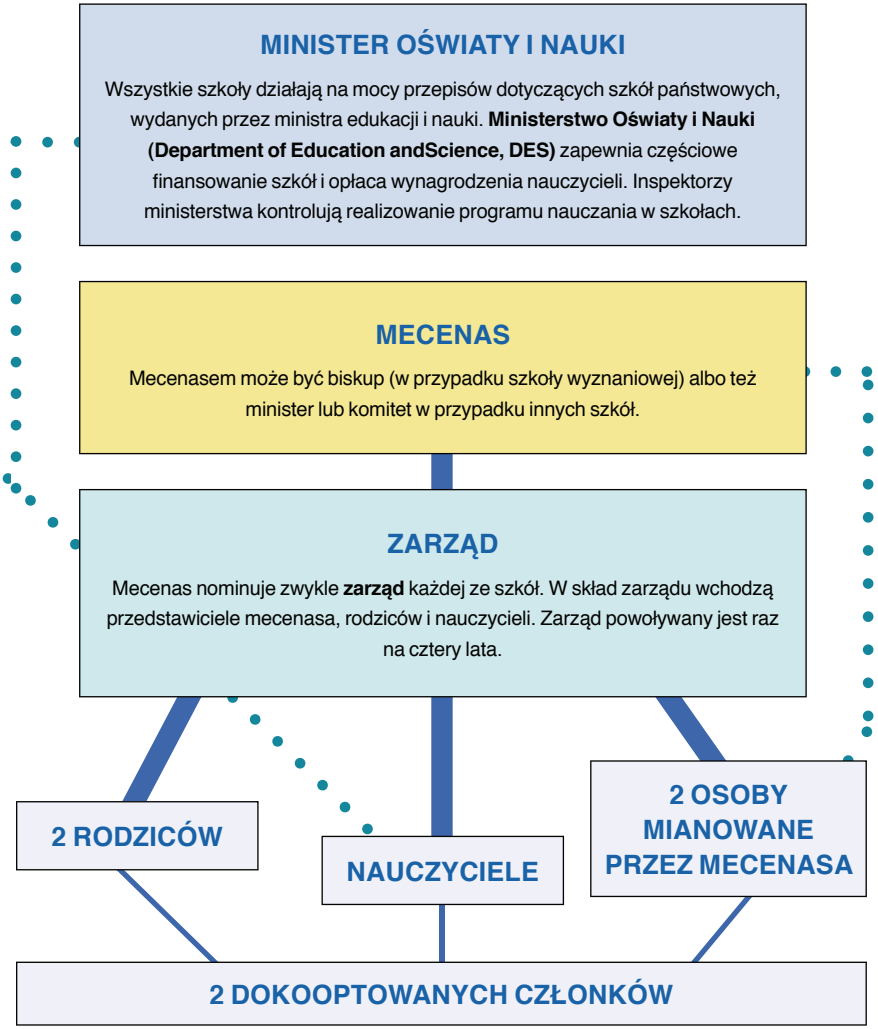

Informacje dla rodziców dzieci, dla których język angielski jest językiem obcym

W Irlandii WSZYSTKIE dzieci mają prawo do bezpłatnej edukacji na poziomie podstawowym i ponadpodstawowym. Zgodnie z Ustawą o edukacji z 2000 r., w Irlandii edukacja jest obowiązkowa dla dzieci w wieku 6 do 16 lat lub do ukończenia trzeciego roku nauki na drugim poziomie (ponadpodstawowym). Najczęściej dzieci, które 1 września danego roku szkolnego mają od 4 do około 12 lat uczęszczają do szkoły podstawowej, a dzieci w wieku od około 12 do 18 lat uczą się w szkole ponadpodstawowej.

JAK ZAPISAĆ DZIECKO DO SZKOŁY PODSTAWOWEJ? Jak zapisać dziecko do szkoły podstawowej? Jeżeli chcesz zapisać dziecko do miejscowej szkoły podstawowej, skontaktuj się telefonicznie z jej dyrektorem i umów się na spotkanie. Nie idź do szkoły po raz pierwszy, jeżeli spotkanie nie zostało uzgodnione. Jeżeli obawiasz się, że Twój angielski nie jest dostatecznie dobry, aby porozmawiać z dyrektorem, możesz przyjść ze znajomym, który Ci pomoże. Podczas pierwszego spotkania możesz poprosić dyrektora o zapisanie dziecka do szkoły. Wniosek o zapisanie dziecka należy złożyć na piśmie. Zwracamy uwagę, że niektóre szkoły przyjmują wnioski o zapisanie dziecka dopiero po otrzymaniu wypełnionego formularza zapisu. Należy o tym porozmawiać z dyrektorem szkoły. Jeżeli szkoła odmawia przyjęcia dziecka, powinna dostarczyć decyzję na piśmie z uzasadnieniem odmowy. Paragraf 29 Ustawy o edukacji z 1998 r. przewiduje, że rodzice mogą się odwołać się od decyzji o odmowie przyjęcia dziecka do szkoły.

Krajowa Komisja Edukacji (National Education Welfare Board, NEWB) może pomóc w znalezieniu szkoły dla dziecka, jeżeli rodzicom się to nie uda. W takim przypadku komisja NEWB poprosi o kopię całej korespondencji z danymi szkołami. Szczegółowych informacji udziela komisja NEWB pod numerem 01 837 8700, adresem info@newb.ie oraz na stronie www.newb.ie <http://www.newb.ie/>.

Jeżeli w szkole nie ma wolnych miejsc, zaproponowana zostanie inna szkoła położona w pobliżu.

W przypadku przyjęcia dziecka dyrektor zapyta:

- o imię i nazwisko, wiek oraz obywatelstwo dziecka;
- o Twoje nazwisko, adres i numer telefonu kontaktowego, pod którym można się z Tobą kontaktować np. w przypadku zachorowania dziecka w szkole;
- o problemy zdrowotne dziecka, o których szkoła powinna wiedzieć, takie jak astma czy epilepsja, na wypadek ataku choroby w szkole;
- o dotychczasową edukację dziecka;
- o zainteresowania dziecka, na przykład muzyczne, artystyczne czy sportowe;
- czy chcesz, aby dziecko uczestniczyło w lekcjach religii i uroczystościach religijnych;
- o specjalne potrzeby dziecka.

CZY ISTNIEJĄ RÓŻNE RODZAJE SZKÓŁ? Tak. Szkoły podstawowe uwzględniają zasady różnych religii, na przykład kościoła rzymskokatolickiego, narodowego kościoła irlandzkiego lub islamu. W szkołach typu „Educate Together" („Wspólna edukacja") kultywuje się zasady wielu religii. W większości szkół językiem nauczania jest angielski. W niektórych językiem nauczania jest irlandzki – język narodowy i pierwszy język urzędowy, podczas gdy angielski jest drugim językiem urzędowym. Istnieją oddzielne szkoły dla chłopców i dziewcząt. Są też szkoły koedukacyjne. Należy podkreślić, że niektóre szkoły podstawowe przyjmują dzieci w wieku od przedszkola do drugiej klasy, a inne realizują pełny program i uczą dzieci od wieku przedszkolnego do szóstej klasy.

OBECNOŚĆ W SZKOLE. Po przyjęciu do szkoły dziecko musi do niej chodzić codziennie. Twoim obowiązkiem określonym przez irlandzkie przepisy jest informowanie szkoły o nieobecności dziecka z powodu choroby lub innych wyjątkowych okoliczności. W tym celu należy wysłać do wychowawcy klasy list wyjaśniający przyczyny nieobecności, spóźnienia lub konieczności wcześniejszego wyjścia dziecka ze szkoły.

Taki list można sformułować następująco:

(Imię i nazwisko dziecka) był (-a) wczoraj (data) nieobecny/nieobecna w szkole z powodu (podać przyczynę).

Podpis: (Twoje imię i nazwisko)

GODZINY NAUKI. Lekcje trwają 5 godzin i 40 minut dziennie. Zajęcia zwykle zaczynają się między 8:45 i 9:30. Szkoły są otwarte od poniedziałku do piątku. Młodsze dzieci mogą kończyć zajęcia o godzinę wcześniej niż uczniowie starszych klas. W ciągu dnia są zwykle dwie przerwy: przedpołudniowa i obiadowa. Musisz zapewnić dziecku jedzenie i napoje na te dwie przerwy. O wymagania szkoły dotyczące żywności i napojów spożywanych podczas przerw należy zapytać dyrektora. Niektóre szkoły wyznaczyły dni zdrowego żywienia, a inne zabraniają pewnych rodzajów żywności, np. chipsów czy napojów gazowanych. W razie wątpliwości należy zapytać o to dyrektora lub wychowawcę klasy.

PODRĘCZNIKI. Jeżeli nie stać Cię na zakup podręczników, zapytaj dyrektora szkoły, czy może Ci w tym pomóc. Departament Edukacji i Nauki co roku przyznaje szkołom dotacje na pokrycie części kosztów podręczników.

POMOC W NAUCE JĘZYKA ANGIELSKIEGO. Z dotychczasowych doświadczeń wynika, że małe dzieci bardzo szybko uczą się angielskiego.

Zazwyczaj dziecko – nawet bardzo słabo mówiące po angielsku – zapisuje się do klasy, do której chodzą jego rówieśnicy. Departament Edukacji i Nauki zapewnia szkołom dodatkową pomoc edukacyjną, aby umożliwić im organizację dodatkowych lekcji języka angielskiego dla dzieci, u których stwierdzono braki w zakresie znajomości języka.

DYSCYPLINA. W irlandzkich szkołach nie stosuje się kar cielesnych. Są one niezgodne z prawem. W każdej szkole obowiązuje regulamin. W tym regulaminie są podane kary stosowane przez szkołę.

ZASADY WYCHOWAWCZE. Irlandzkie szkoły podstawowe propagują tolerancję, wzajemny szacunek i zrozumienie dla różnorodności kulturowej, etycznej, rasowej, społecznej i religijnej. Propagują też zróżnicowanie wielokulturowego społeczeństwa. Wspieranie zróżnicowania kulturowego jest ważnym elementem życia szkoły wyrażającym się zwłaszcza poprzez zajęcia muzyczne, plastyczne, taneczne i historyczne.

SZKOŁA JEST ŚRODOWISKIEM WIELOKULTUROWYM. Pochodzenie etniczne i religia każdego dziecka są respektowane. Od wszystkich dzieci oczekuje się również szacunku dla kolegów ze szkoły. Podczas wakacji. Twoje dziecko może częściowo zapomnieć to, czego się nauczyło na lekcjach języka angielskiego. Dlatego dzieci powinny codziennie trochę mówić po angielsku, czytać w tym języku lub go słuchać. Spróbuj zaaranżować takie sytuacje, w których Twoje dziecko będzie używać języka angielskiego. Może ono na przykład:

- obejrzeć program w telewizji i opowiedzieć Ci o nim;
- poczytać Ci na głos książkę po angielsku;
- poprosić o coś w sklepie;
- prowadzić podczas wakacji dziennik, w którym będzie pisać i rysować.

Nauka angielskiego jest dla dziecka ważna, ale ważne jest również, aby nie zapomniało ono ojczystego języka swojej rodziny. Przy każdej okazji rozmawiaj z dzieckiem w ojczystym języku i opowiadaj mu o kraju jego pochodzenia.

Pełna wersja ulotki informacyjnej dla rodziców dzieci, dla których angielski jest językiem obcym, jest dostępna na stronie www.ria.gov.ie /Publikacje w następujących językach:

albański	chorwacki	angielski	francuski	rumuński
arabski	czeski	polski	rosyjski	portugalski